

VANTAAN TAITEILIJASEURAN RESIDENSSITOIMIKUNNAN KATSAUS 2023

Yleistä

Vantaan taiteilijaseuran vuonna 2002 käynnistynyt residenssitoiminta jatkui vuonna 2023 vilkkaana ja aktiivisena - lukuun ottamatta toukokuuta, jolloin Taiteilijatalo Gjutars oli suljettuna remontin vuoksi. Residenssitaiteilijoita riitti kuudeksi kuukaudeksi ja seura sai toteutettua residenssiohjelmansa hyvin. Yhteistyökumppanimme Itävallasta, Islannista, Unkarista ja Virosta lähettivät taiteilijansa Taiteilijatalo Gjutarsin residenssiin vakiintuneiden käytäntöjen mukaisesti.

Vuoden 2023 tavoite oli lisätä residenssivieraidemme näkyvyyttä Vantaan kulttuuritarjonnassa sekä tarjota heidän järjestämiään pop up -näyttelyitä ja muita kulttuuritapahtumia laajalle yleisölle. Tiedotimme näistä aktiivisesti niin sosiaalisessa mediassa ja sekä sähköpostilla lähetettävissä asiakaskirjeissä. Esittelimme myös vierailijat taiteilijat somekanavissamme mm. Facebookissa, LinkedInissä ja Instagramissa. Vantaan taiteilijaseuran residenssitoimikunta ja vierailevien residenssitaiteilijoiden vastuuhenkilöt olivat taiteilijoiden apuna näyttelyiden ja tapahtumien järjestämisessä.

Residenssivaihtotoiminta luo vantaalaisille jäsentäiteilijaillemme kansainvälisiä kontakteja, ja tätä kautta taiteilijat saavat myös uusia työmahdollisuuksia. Vuonna 2023 residenssivaihdot toteutuivat suunnitellusti jäsentemme osalta.

Lisäksi tänä vuonna me aloitimme yhteistyön HIAP:n kanssa ja tarkoituksena on tarjota Ukrainalaisille taiteilijoille työmahdollisuuksia ja olemme aktiivisesti yhteydessä Unkarin Liszt-instituuttiin, Helsingissä.

Kansainväliset vierailevat taiteilijat ovat elävöittäneet Vantaan kulttuurielämää järjestämillään taidenäyttelyillä ja tapahtumilla. Vantaan taiteilijaseuran ylläpitämä residenssiohjelma (AIR-Gjutars) Taiteilijatalo Gjutarsissa ja jäsenillemme tarjoamamme vaihto-ohjelma on harvinaisuus valtakunnallisella taiteilijayhdistyskentällä. Olemme aktiivisesti mukana residenssiverkostossa Suomessa ja kansainvälisesti mm. FAIRE - Finnish Artist Residency Network toiminnassa ja kansainvälisessä residenssiorganisaatiossa TransArtist.

Residenssitoimikunnan kokoonpano vuonna 2023

Jan Heinonen, residenssitoimikunnan puheenjohtaja
Albert Abel
Maikki Haapala
Raimo Jaatinen
Jouko Korkala
Tea Warinowski

Gjutarsissa vierailleet residenssitaiteilijat 2023

Huhtikuu: Fanni Solymar, Unkari

Huhtikuun residenssivieraamme oli unkarilainen Fanni Solymár yhdessä miehensä ja pienen Milo-poikansa kanssa.

Fanni kuratoi Budapestissa näyttelyjä ja on kiinnostunut kulttuurin ja yhteiskunnan rajapinnoista, taiteiden välisestä yhteistyöstä ja ajankohtaisista kysymyksistä taiteen kentällä liittyen yhteiskuntaan ja sen vallitseviin ilmiöihin.

Hän on järjestänyt useita kulttuuritapahtumia Unkarissa. Residenssin aikana he tutustuivat laajasti Helsingin taidemuseoihin, näyttelyihin ja viettivät aktiivisesti aikaansa tutustuen pääkaupunkiseudun kulttuuritarjontaan. Fannin sisko vieraili Helsingissä heidän residenssiaikanaan ja kävimme yhdessä kierrätyskeskuksessa.

Teimme Fannin perheen ja Jan Heinosen kanssa päiväretken Porvooseen. Oli jännittävää olla residenssissä pienen poikavauvan kanssa, mutta Milo 8kk pärjasi hienosti. Fannilla oli myös unkarilainen ystävä Helsingissä, joten seuraa ja aktiviteetteja riitti. He pitivät kovasti ajasta Suomessa, residenssiasunto oli heistä ihana ja kaikki toimi "samperisti". Olimme koko ajan yhteydessä viesteillä, ja he tutustuivat suomalaisiin pääsiäisperinteisiin mm. mämmiin.
(Vastuuhenkilöt, Tea Warinovski, Jan Heinonen)

Toukokuu: Taiteilijatalo Gjutars oli suljettu Vantaan kaupungin remontin vuoksi.

Kesäkuu: Guðrún Hrönn Ragnarsdóttir, Islanti

Kesäkuussa residenssivierailijana oli islantilainen taiteilija Gudrun Hrönn Ragnarsdóttir. Hänen oleskelunsa Gjutarsissa kesti noin 4 viikko. Tämä ei ollut Gudrunin ensimmäinen matka Suomeen, vaan hän on käynyt Suomessa monta kertaa.

Toisaalta hän ei koskaan aiemmin käynyt Vantaalla lentoasemaa lukuun ottamatta. Hän itsenäisesti tutustui museoihin (mm. Ateneumiin ja Kiasmaan) ja kertoi että varsinkin Kiasma teki häneen vaikutuksen.

Jan Heinonen vei Gudrunin päiväretkellä Porvooseen, jossa he tutustuivat paikalleen rakennuskantaan ja kulttuuriin. Gudrun tykkäsi Gjutars- residenssistä, tämän sijainti oli hänestä aivan loistava ja myös Gjutarsin studio on sopinut hänen taiteelliseen työhönsä hyvin.

Gudrun oli tyytyväinen residenssiin, hän sai paljon inspiraatioita ja suunnitteli tulla Suomeen uudestaan lähitulevaisuudessa. Residenssi mahdollistaa taiteilijoiden vuorovaikutusta ja tämä auttaa ymmärtämään ja kehittämään omaa taidetta.
(Vastuuhenkilö, Albert Adel)

Heinäkuu: Daniella Grinberg, Unkari

Heinäkuun residenssitaiteilija oli Daniella Grinberg Budapestista.

Ennen hänen saapumistaan Vantaalle viestittelin hänen kanssaan sähköpostitse. Lähetin residenssi-infon sekä välitin Mikko Junturan toimittaman havainnollisen kuvan ja videon avainboxin paikasta ja avaamisesta.

Daniella vieraili kolme kertaa Aittakallion Ateljeessa.

Hän seuraili pronssivalun tapahtumia ja osallistui raku-keramiikkakurssille.

Hän myös muotoili vahasta reliefin, joka on tarkoitus vielä valaa pronssiin. Olen luvannut lähettää valmiin pronssityön hänelle. Kävin Daniellan näyttelyn avajaisissa Gjutarsissa ja vein Daniellan lentokentälle hänen lähtiessään kotimatalle.
(Vastuuhenkilö, Raimo Jaatinen)

Elokuu: Magdalena Heller, Itävalta

Elokuun residenssitaiteilija oli Magdalena Heller Salzburgista. Hänelle toimitin myös residenssi-infon ja ohjeet avainboxin löytämiseen ja avaamiseen.

Magdalenan kanssa whatsapp-viestittely oli aktiivista, hän tarvitsi monenlaista apua ja neuvoja suurempien ja pienempien ongelmien ratkaisuun. Lähettelin hänelle erilaisia linkkejä taidemuseoista ja gallerioista. Jan Heinonen kävi Magdalena Hellerin kanssa tutustumassa Tuusulan taidekeskittymään, jossa he vierailivat Ainolassa, Halosenniemellä ja sekä Erkon talolla. Retkellä oli myös mukana Tarja Polari.

Hän kävi mm. Amos Rexissä, Forum Boxissa sekä keskiaikapäivillä Pyhän Laurin kirkolla. Opastin hänet myös Dixiin ostamaan hsl-kortin. Magdalena järjesti näyttelyn Gjutarsissa, johon en työtilanteeni takia päässyt tutustumaan.

Magdalena vieraili Aittakallion Ateljeessa, josta suuntasimme kaupunkikotiini Kallioon ja sieltä edelleen Kaapelitehtaalle. Tuolloin oli meneillään Helsingin Taiteiden yö.

Residenssikauden päätyttyä vein Magdalenan lentokentälle.
(Vastuuhenkilö, Raimo Jaatinen, Jouko Korkalo)

Syyskuu: Kelli Valk, Viro

Syyskuun residenssivieraana oli virolainen kuvataiteilija Kelli Valk, joka residenssivierailun aikana esitti näyttelyn Galleria Gjutarsissa ja lisäksi hän vieraili Maikki Haapalan kanssa Raimo Jaatisen Ateljeessa, Nurmijärvellä. Kelli Valk oli varsin tyytyväinen vierailuunsa.
(Vastuuhenkilö, Maikki Haapala)

Lokakuu: Laura De Jaeger, Viro

Residenssikauden viimeisenä vieraana oli belgialainen kuvataiteilija Laura de Jaeger, joka asuu ja työskentelee Tallinnassa, Virossa. Hänen kanssansa me kävimme päiväretkelle Porvoossa, jossa vierailimme muutamassa museossa ja Taidetehtaalla. Hän myös esittää näyttelyn Galleria Gjutarsissa, joka on avoinna lokakuun lopulle.

Laura kertoi nauttivansa todella paljon syksyisestä Suomesta ja Gjutarsin rauhallisesta residenssistä ja lisäksi hän erikseen mainitsi ihanat luonto kokemukset, joita on Suomessa aiemmin saanut.
(Vastuuhenkilö, Jan Heinonen)

Vantaan taiteilijaseuran residensseihin valitut taiteilijat 2023

PAULA NORDFORS, TARTTO RAPORTTI, TOUKOKUU 2023

En ole koskaan ollut taiteilijaresidenssissä. Millaistakohan siellä olisi? Päätän ottaa selvää, onko mahdollista hakeutua residenssiin lemmikin kanssa. Laitan kysymyksen residenssi raadille sähköpostilla. Odottelen, vastausta ei kuulu. Unohdan jo itsekin kysyneeni asiaa. Kuitenkin muutaman viikon kuluttua saan tekstiviestin, jossa kysytään olenko aikaisemmin ollut residenssissä. En ole, vastaan. Tästä ei kulu kauan, kun saan postin, että olen tullut valituksi Tarttoon Viroon toukokuuksi. Olen ihan ihmeissäni, minut on valittu. Innostun. Vaikka olen matkustellut paljon, Virossa on vielä kuitenkin uusia paikkoja nähtävänä. Tartto on yksi niistä. Innostun myös siitä ajatuksesta, että pääsen pienen Joe koiran kanssa ns. road-tripille, hän pääsee kanssani ensimmäiselle ulkomaan matkalle. Mahtavaa!

Lähtö ja saapuminen:

Pakkaamme pienen autoni toukokuun ensimmäisenä päivänä ja suuntaamme kohti satamaa, josta ylitämme meren laivalla. Tallinnasta ajamme kaksi tuntia kohti uutta kokemusta. Residenssi asunnon osoite näyttäytyy googlemapissa Tarton vanhaan kaupunkiin. Miten mahtavaa, olemme kulttuurikaupungin ytimessä kokonaisen kuukauden. Saavumme osoitteeseen Lutsu 16. Mukulakivinen tie, taloa vastapäätä St. John's Katedraali ja rauhallinen tunnelma ottavat meidät vastaan. Saavumme perille myöhään illalla, joten kipuamme kuudenteen kerrokseen matkalaukkuineen ja menemme suoraan nukkumaan. Huoneisto, pieni kaksio on siisti ja siellä on kaikki tarvittava. Sijainti on todella hyvä. Kaupat, puistot jne ovat kaikki kävelymatkan päässä. Päätän vuokrata polkupyörän kuukaudeksi, auto saa seistä parkkipaikalla.

Toisena päivänä suunnistan pyörällä Typa Galleriaan, grafiikan ja paperitaiteen museoon, jossa residenssi studio sijaitsee. Minua odottavat ystävällinen henkilökunta ja

kaikki ottavat myös Joen lämpimästi vastaan. Museo kissa tosin oli piiloutunut, hänet tapasimme myöhemmin.

Ensimmäisen viikon aikana hahmottelin mielessä ja paperilla millaista projektia lähtisin kuukauden aikana rakentamaan. Minua kiinnosti kovasti paperin tekeminen. Typa on paperitaiteen galleria sekä työpajakeskus. Olin myös tehnyt jo aikaisemmin taideopintojeni aikana paperia, joten prosessi olisi jo jokseenkin tuttua. Typasta löytyy kaikki tarvittava välineistö paperin tekoon; kuten Hollander ja tarvittavat seulat yms. Toisaalta halusin myös maalata, nyt kun taiteelliseen työhön oli annettavana kaikki aika. Päätin antaa prosessille vapaat kädet, tekisin intuitiivisesti taidetta, niillä tekniikoilla mitä kulloinkin kuulin kutsuvan minua.

Työpäivät aloitin ulkoiluttamalla Joen puistoissa asunnon lähellä olevalla kukkulalla: Toomemägi ja sen vihreät puistot olivat aamuisin maaginen paikka. Vanhat suuret puut ja vanhan katedraalin rauniot herättivät meidät molemmat lähes joka aamu uuteen päivään. Kukulalle kipuaminen oli jo hyvä aamujumppa itsessään. Ulkoilun jälkeen tulin kotiin, kirjoitin muistiinpanoja, hahmottelin ajatuksia ja lounaan jälkeen lähdimme yleensä Typaan työskentelemään.

Joka toinen päivä pyrin tutustumaan paikalliseen taidemaailmaan, käymällä näyttelyissä tai verkostoitumalla. Tein myös pitkiä kävelylenkkejä ja valokuvailin kaupunkia. Ensimmäisenä viikkona vierailin Tarton lasten kuvataidekoulussa (Lasten Kunstiskool). Tutustuin koulun erääseen opettajaan Typan työhuoneella, hän kutsui minut vierailulle. Koulun oppilaat esittelivät minulle töitään ja opettajat tiloja. Sain kutsun myös kevätjuhlaan, johon en kuitenkaan tuonnempana päässyt osallistumaan. Minua kiinnosti nähdä paikallinen lasten kuvataideopetus, koska itse työskentelen suomessa myös taideohjaajana. Ajatuksena minulla oli myös heti alusta lähtien, että järjestäisin residenssissä ollessa paikallisille lapsille taide tunnin. Tästä kerron raportissa myöhemmin.

Ensimmäinen viikko hurautti lähinnä paikallisia asioita tutkiessa. Halusin ottaa kaupungin ensin haltuun, tutustua nähtävyyksiin lähistöllä. Ensimmäisellä viikolla Tartossa oli käynnissä Primavista Fesitvaali (<https://kirjandusfestival.tartu.ee/>). Ohjelmaa oli tarjolla ilmaiseksi runsaasti. Kävin toisena iltana katsomassa näytelmän St. John's katedraalissa, kotiani vastapäätä. Tämä näytelmä oli hieno kokemus, yleisö pääsi näytelmän mukana kiertämään kirkon sisätiloja kellotorniin asti. Itse näytelmästä en kielen vuoksi ymmärtänyt paljoakaan, mutta lavastus ja äänitaide oli jo kokemus kirkko miljöössä itsessään. Vierailin myös Typa keskuksen viereisessä Aparaaditehtaassa. Paikallinen "Kaapelitehdas" tarjoaa näyttelyitä, kahviloita ja ravintoloita. Pieniä kauppoja ja kirpputoreja. Taiteellinen työskentely oli ensimmäisellä viikolla maalaus pohjien pohjustamista, materiaalin hankintaa, omien tekstien lukemista ja kirjoittamista sekä luonnostelua.

Toisen viikon työskentelyn aloitin maalaamisella. Päädyin sekatekniikkaan. Pohjustin mdf-levypohjia paperilla. Halusin jotenkin yhdistää paperitaiteen maalaukseen. Pohjat olivat pieniä, koska toin suurimman osan tarvikkeista mukani Suomesta. Maalasin akryyleillä ja käytin mustetta. Itse prosessi oli hyvin intuitiivista liikettä, väriä, viivaa, muotoa. Samaan aikaan tein pieniä akvarelliteoksia. Näitä syntyi iltaisin koti"studiolla" ruokapöydän ääressä. Osallistuin residenssi kuukauden aikana myös meditaation etäkurssille. Tämä kurssi antoi aiheen siemeniä maalaus töitteni ajatukselle. Maalaaminen on minulle meditaatiota siinä missä istuma- tai kävelymeditaatiokin. Tietoinen läsnäolo ja nykyhetki, mielen järjestäminen ja uudistuminen tapahtuu meditaation aikana. Tätä tapahtuu myös maalaamisen aikana. Hengitys, syke, virtaavuus - kaikki nämä elementit ovat läsnä myös taiteen tekemisen hetkellä hyvin vahvana.

Pohjustaessani mdf-levyjä, revin aikakausi lehtien sivuista silppua. Palaset, rikki mennyt, särö, kaaos. Samaan aikaan kuitenkin liimaan kokoon; korjaan, järjestän uudelleen, vanhasta syntyy uutta. Kauneus syntyy säröistä.

Toisella viikolla vierailen Tarton taidemuseossa (Tarto Kunstmuuseum), Yliopiston kirjastossa sekä kiertelen kaupungilla mm. Karlovassa kamerani kanssa. Kävin myös päiväretkellä Sibulite nimisessä linnassa toisen residenssitaiteilija pariskunnan kanssa. Ukrainalaisista residenssitaiteilija naapureistani tuli minulle myös läheiset ystävät toukokuun ajaksi.

Kolmannen viikon aikana aloin valmistamaan paperia. Löysin kirpputorilta farkut yhdellä eurolla, päätin käyttää nämä paperintekoon. Viikko alkoi perehdytys oppitunnilla Hollanderiin ja paperin valmistukseen. Minulle ja Ukrainalaiselle taiteilijalle pidettiin yksityisopetusta aamupäivä. Saimme molemmat kokeilla tekniikkaa. Olen itse noin viisitoista vuotta sitten tehnyt viimeksi paperia, oli siis hyvä virkistää muistia tekniikan tiimoilta. Olin myös jutellut Typa:ssa kirjansidonnasta, jonka olen aina halunnut oppia. Sain tähän neuvoja ja kirjallisuutta. Päätin sitoa kirjan tulevista farkku paperiarkeista. Minulla oli mukana myös Lahden taideinstituutti kouluvuosien takaiset paperiarkit, joihin olin käyttänyt luonnonmateriaaleja. Halusin yhdistää näitä arkkeja sidonta työssä residenssin aikana.

Farkkukirjan lisäksi valmistui kaksi muuta teosta kahdella eri sidonta tekniikalla. Nämä kaikki kolme kirjaa ovat kirjan lisäksi taideteoksia.

Tämän viikon aikana Tartossa oli myös National Museum of Estonia:ssa tapahtuma nimeltä Kulttuurikompass (https://www.youtube.com/watch?v=pr8_z8woqGE). Tapahtuma esitteli residenssiohjelmia mm. Virossa, Englannissa, Saksassa ja Puolassa. Tapahtumassa oli mielenkiintoisia puheenvuoroja taiteen vuorovaikutuksesta, miten taide ylittää eri kulttuurien ja valtioiden rajoja ja kuinka rohkaista taiteilijoita liikkumaan, olemaan yhteisöllisiä ja tätä kautta saada merkittäviäkin projekteja tehdyksi taiteen avulla. Itselleni jäi parhaiten mieleen Hollantilaisen, Dutch Trans Artist, Dutch Culture:n Bojana Ponevskan puheenvuoro. Hän puhui siitä, kuinka taiteilijan tehtävä on herättää ihminen tuntemaan, ehkä jopa astua ulos omasta mukavuusalueestaan ja ymmärtämään, että maailma tarvitsee "action"ia, jotta muutos on mahdollinen. Taiteilijan tehtävä on yhdistää!

Samalla viikolla oli Kansainvälinen museoiden yö. Siskoni suomesta tuli viikonlopuksi kylään, hänen kanssaan kävimme Tarton yliopiston museossa sekä Botanical Garden puutarhassa. Ajoimme myös päiväretkelle Viljandiaan, jossa ihailimme paikallista arkkitehtuuria sekä nähtävyyksiä.

Viimeisellä viikolla pidin paikallisille lapsille silkkipaperi maalaustyöpajan. Tapahtumasta tehtiin FB mainos ja se saikin hyvin vastakaikua. Tapahtumaa mainostettiin vain muutama päivä ja paikalle tuli 8 kouluikäistä lasta. Oli mukavaa huomata kuinka hyvin ja rohkeasti lapset puhuivat englantia. Silkkipaperi maalaustekniikka oli kaikille uusi tapa maalata. Tunnin mittaisen työpajan aikana maalattiin A4 kokoinen teos ja lopuksi katsottiin yhdessä mitä oltiin saatu aikaan. Olin kovin iloinen nähdessäni onnistumisen riemua lasten silmissä. Työpaja onnistui mielestäni hyvin.

Viimeisellä viikolla vierailin Kunsti Majassa, Tarton kuvataide liiton galleriassa sekä uudemman kerran kirjastossa lukemassa Virolaisesta nykytaiteesta. Viimeistelin myös kuukauden aikana tehdyt teokseni ja dokumentoin ne. Olin jo aikaisemmin tammikuussa hakenut näyttelyaikoja suomessa, päätin laittaa esille Tarton kokonaisuuden tuleviin näyttelyihin.

Kokonaisuutena Tarton residenssiohjelma oli hieno kokemus. Vaikka ohjelma oli hyvin itseohjautuva ja itsenäinen projekti, pidin siitä, että minulla oli täysi vapaus kaikessa mitä tein. Sain tarvittavaa tukea Typa:sta ja myös taidetarvikkeet oli minun käytettävissä talon puolesta. Tapasin uusia ihmisiä ja minulle kerrottiin kaupungissa tapahtuvista tapahtumista. Asunto oli todella kiitettävä ja sijainti aivan loistava. Lopuksi sain vielä stipendin, jota en osannut odottaa. Olen todella kiitollinen, että sain tällaisen kokemuksen! Kiitos*

Jälkeen

Tarton teoksista syntyi kokonaisuus nimeltä "Mielen puutarha". Kokonaisuus oli esillä Karkkilan kirjaston taidegalleriassa heinäkuu -23 ajan. Näyttely jatkaa syksyllä matkaa Vantaalle. Karkkilan tienoo julkaisi jutun näyttelystä. Ohessa linkki kirjoitukseen: Residenssitaiteilijana Budapestissa 3.4.-29.4.2023.

Klauzal ter 2, osoite josta oli helppo lähteä kaupungille ja johon palatessaan sai lepuuttaa tuntien kiertomatkojen väsyttämiä jalkojaan. Kiehtovan kaupungin kiinnostavinta antia olivat kadut ja talot. Ihmisvilinä tietenkin, paljon turisteja valkoisine lenkkareineen. Budapest gallerian residenssi sijaitsee entisessä juutalaiskaupungin osassa, jossa on vieläkin merkkejä sodan ajalta, luodinreikiä talon seinässä, luurankotaloja ja restauraatiota odottavia julkisivuja. Lähellä sijaitsee Suuri synagoga. Katutaide kukoistaa Budapestissa varsinkin tällä alueella vaikka muutaman minuutin kävelyn päässä on keskeistä Pestin puoleista kaupunginosaa. Hienoja muraaleja on joka puolella kaupunkia, yksi valtavan kokoinen ja kaunis suoraan residenssin pikku parvekkeen edessä. Ravintoloita on kaikkialla, ruokien hinnat kohtuullisia, vaikka olivatkin nousseet.

Budapestissa oli meneillään monenmoista, kuten suuri Unkarin valokuvafestivaali joka oli kaiken kansan katsottavissa. Valokuvasuurennoksia tekijämerkintöineen oli kiinnitetty lukuisiin aitoihin ja kaduille rakennettuihin telineisiin. Myös gallerioissa oli suuria valokuvatulosteita yksittäisiltä taiteilijoilta. Kaupunginpuiston juurella, suurella Sankarien aukiolla sijaitsee Budapestin Taidehalli, joka esittelee nykytaidetta koti- ja ulkomailta. Siellä oli kolme näyttelyä, joista minulle kiinnostavin oli Jan Saudekin valokuvanäyttely, hienot väritetyt hopeagelatiini vedokset. Oli meneillään myös kansainväliset teatteri olympialaiset ja jos ajoissa olisi ollut olisi päässyt seuramaan vaikka Shakespearea japanilaisen teatterin esittämänä. Unkarin komean parlamenttitalon tasanteelta oli hauska seurata Tonavan rantatietä kulkevaa polkupyöräkaavalkaadia, joka jatkui ja jatkui... kaikenikäisiä ja kokoisia polkijoita leveällä rintamalla ja aina välillä kannustava megafonikko.

Julia Hermann hoitaa mm.residenssiasioita Budapest gallerian työntekijänä. Hänen puoleensa saattoi kääntyä missä asioissa tahansa. Etsin kukkivia puita ja sain tietää mistä erityisesti niitä löytää. Mikä ihana Margitinsaari Tonavalla. Vaikka huhtikuu oli kylmä niin puolivälissä alkoi lämmetä. Saarella olivat kirsikkapuut, eri lajikkeet, täydessä kukassa. Magnoliat olivat pudottaneet terälehtensä, mutta joitain kukkia vielä. Kuvasin, ei ehkä sataa kuvaa mutta sinnepäin.

Jo heti ensimmäisien päivien aikana huomasin kuinka nopeasti aika kului kun lähti ulos residenssistä. Otin tavaksi maalata aamupäivällä ja iltapäivällä sitten kävelemään. Parvekkeella maalasin pieniä pastellimaalauksia abstraktilla kielellä, viivan kulkua, kevään lehdetöntä läpinäkyvyyttä. Palasin temperamaalaukseen, leveällä siveltimenvedolla keskikokoisille papereille

abstraktia olemisen kulkua, eli jatkoin sarjaa jota olin tehnyt työhuoneellani. Suunnitelmani maalata puita muuttuivat siis, en nyt pystynyt sulattamaan kukkien hengästyttävää kauneutta maalauksiksi.

Paavin vierailu oli kansaa liikuttava tapahtuma. Menimme Linnavuorelle, jossa on Budan linna ja Kansallislageria. Emme päässeet lähellekkään kun komeat miehet uljaine hevosineen pysäyttivät meidät ja muun väen. Paavin syy, harjoiteltiin jotain spehtaakkelia. Myöhemmin päästiin, näyttely oli viehättävä, heijasteli 1900-luvun kansainvälistä taidetta. Erikoisen kiinnostava nykytaidenäyttely oli Trafogalleriassa, Hito Steyerl/Mission accomplished:Belanciege. Kolmella screenillä toteutettu video, kolme ihmistä piti esitelmää kuvineen maailman menosta viimeisien vuosikymmenien kulussa. Vaikuttava. Löytyy ehkä youtubestakin. Ludvigmuseum contemporary, hieman kauempana, mutta kannattaa kuluttaa päivä siellä. Kolmessa kerroksessa vaikuttavaa, korkeatasoista ja haastavaa taidetta.Keskitysleireiltä selvinnyt, perheensä natsien toimesta menettänyt venäläissyntyinen Boris Lurie ja saksalainen avantgardisti Wolf Vostell täyttävät yhden kerroksen sodan ja väkivallan vastaisella taiteellaan, toisessa kerroksessa on Lengyel Andrasin...everything is up in the clouds...näyttely, kekseliäs, hauskaakin. Yläkerrassa uusi kattaus museon kokoelmista.

Paula Holopainen

HANS-PETER SCHÜTT, RAPORTTI, SALZBURG KESÄKUUN 2023

Vantaan taiteilijaseuran residenssi periodi, Salzburg, 2.-28.6.2023

Työskentelin Salzburgissa residenssivaihto -ohjelmassa kesäkuun ajan. Keskityin jaksolla lähinnä omaan työhöni jättäen verkostoitumisen ja muun kulttuurivaihdon enemmän sattuman varaan.

Oma työskentelyni jaksolla käsitti katutaiteen kontekstiin tekemiäni teoksia. Toinen kulma residenssijaksolla oli hyödyntää paikanpäältä sattumanvaraisesti löydettyä materiaalia näiden teosten tekemiseen.

Residenssien eräänlainen ongelma, ainakin kuvataiteilijoille on se, että työskentelyyn tarvittavat materiaalit ja työskentelyn tuloksena syntyvät teokset ovat kovin hankalia matkustuskavereita. Itse matkasin edestakaisin maitse, koska en halua lisätä lentoliikennettä, mutta kummallakin matkustustavalla kaikki ylimääräinen, helposti rikkoutuva, hankalan muotoinen, isokokoinen tai painava tavara on vain äärimmäisen ikävä lisä. Siksi halusin keskittyä katutaiteeseen jolloin teokseni jäivät osaksi paikallista kaupunkitilaa ja -kudosta. Toinen seikka on kierrätysajatus, ns. köyhän materiaalin kiinnostavuus sekä halu, edes pienimuotoisesti, ottaa kantaa teoksilla ihmistoiminnan tuottamaan valtavaan määrään jätettä, joka omasta mielestäni on suuressa määrin myös kulttuurinen tuote. Lisäksi koen, että pakottamalla oman luovuutensa vasten ennaltamääräämätöntä, ennakko suunnittelua pakenevaa ja sattumanvaraista, se

joutuu edes jonkinlaiseen testiin. Totutut tavat tehdä puskevat jokatapauksessa riittävästi läpi, mutta yhdistettynä satunnaisuuteen, jonka kohtaa vasta paikan päällä, saa aikaiseksi jotakin pakostakin "uutta"

Työskentelin kadulta löytämäni pahvin kanssa, jota Euroopassa kerätään katutilaan röykkiöiksi tiettyinä viikonpäivinä kierrätystä varten. Leikkasin ja kasasin löytämästäni materiaalista erilaisia kaksi- ja kolmiulotteisia teoksia, joihin lisäsin värejä ja detaljeja kollaasina, spraymaaleilla sekä tarralla. Tarramateriaalia käytin myös omana medianaan piirtäen ja kollaasimaisesti. Näitä teoksia liimasin erilaisiin kaupunkitilasta löytämiini paikkoihin, jotka eivät teoksen lisäämisestä kärsineet tai joissa ilmeni jo kerrostumia urbaanista kulttuurista. Spraymaaleja käytin teoksiin, joita maalasin julkisessa tilassa oleviin laillisiin maalauskohteisiin. Kaikki tekemäni teokset ovat väliaikaisia ja ne katoavat, ne poistetaan tai ne haudautuvat uuden alle. Minusta taideteoksen elämä voi olla myös rajallinen kuten oleskeluni Salzburgissakin.

Aihevalinnat ja teokset olivat kaikki avoimia, ne eivät myyneet mitään ideologiaa tai asennetta, joka rajaa ihmisiä niiden sisään tai niiden ulkopuolelle, ne eivät korostaneet vastakkainasettelua asioiden x ja z välillä, niissä esiintynyt kuvasto ei ollut ketään vastaan eikä niiden "viesti" kaventanut julkista tilaa keneltäkään pois. Kaikkien perimmäinen ilme on ystävällinen, jopa lohdullinen ja välittävä, kannustava tai vähintään hassu. Siten pyrin oikeuttamaan teokseni julkisessa tilassa.

Kuitenkin itse teko; julkisen tilan luvaton käyttöönotto, saattaa aiheuttaa eriasteista tutinaa negatiivisella tunneskaalalla aina silmille räjähtävään agressioon asti. Sille en voi mitään, mutta siitä huolimatta en tunne olevani tekemässä mitään väärää. Itseäni ahdistaa kaupunkitilassa todella voimakkaasti siellä esiintyvä mainonta, joka ulottuu jokaiseen kuviteltavissa olevaan pintaan. Mainosten räikeys ja päälleikävyys, huono visuaalinen ilme ja niiden haitallinen henkinen sisältö ei kuitenkaan vaikuta olevan kovinkaan monelle "sotkemista" verisesti vastustavalle mikään ongelma. Mainonta on hyväksyttävää, koska pelin henki on bisnes ja sen säännöt ovat reilut? Pinnan omistaja tekee rahaa ja mainoksen vaikutuspiiriin joutuvat kulkijat saavat tuntoa taas tarvitsevansa jotain lisää ostettavaa? Entä mainosten kuvasto ihannetodellisuuksineen, jotka sijaitsevat omiimme verrattuna jossain äärimmäisen kaukana tai jopa tavoittamattomissa? Entä miten nämä riittämättömyyden kokemukset kauneudesta, elämäntyylistä tai varallisuudesta vaikuttavat vastaanottajien itsetuntoon? Minkälaista on olla ympäristössä, joka huokuu sinun olevan auttamattomasti epäkelpo koska et ole riittävästi sitä tätä tai tuota? Näiden ravistelevien ajatusten saattelemana monet mainosten uhrit tekevät vahingollisia ja kestäättömiä kulutusvalintoja, jotka eivät kuitenkaan korjaa mainosten synnyttämää pahaa oloa. Medianlukutaitoa peräänkuuluttaville voi esittää kysymyksen miksi kapasiteettiamme hukataan sitten siihen, että meidät ympäröidään valheilla, joita meidän tulisi koko ajan olla selvittämässä? Uskoisin, että voisimme käyttää aikamme paremminkin.

Siksi kysynkin, tosin pitkän mutkan kautta, teoksillani esim. sitä, että kenet julkisessa tilassa on syytä päästää valloilleen? Mainostilaa bisneksenä haaliva tai rahatukkuu heilutteleva yritys vai yksinäinen hullu? Kuka tai minkälaiset ilmiöt kaupunkitilassa lopulta aiheuttavat vahinkoa? Voisiko kaupunkitilaa ajatella enemmän ihmiseltä toiselle olevaksi? Voisiko sen kaupungin kovan pinnan muuttaa taiteen keinoin muuttaa pehmeämmäksi?

Käytännöllisyydessään studioasunto oli kaikinpuolin loistava. Tilava, valoisa ja viihtyisä. Varustelu on hyvä. Sijainti on hyvä. Haitallisia kemikaaleja sisällään pitävät työskentelytavat studiossa ovat kuitenkin hankalia, koska studio on samalla asuintila. Sinne saa lämpimään aikaan läpivedon ja tuuletuksen, mutta asia on silti ongelmallinen. Itse työskentelin spraymaaleilla katolle avatuvasta ikkunasta. Aikaisin aamulla tai myöhemmin illalla se onnistuu, muulloin katto on tummuutensa takia lämpötilaltaan kestämaton ympäristö. Studion sijainti taiteilijatalossa on verkostoitumisesta kiinnostuneille loistava. Residenssin yhteyshenkilö ansaitsee kiitokset avuliaisuudellaan ja ystävällisyydellään, senkin puolesta kontakti Salzburgiin on erittäin arvokas Vantaan taiteilijaseuralle. Residenssivieraiden on myös mahdollista lainata polkupyörää, joka mielestäni on korvaamaton plussa. Salzburgin kokoisessa kaupungissa polkupyörä mahdollistaa tuhatkertaisesti paremman tutustumisen koko kaupunkiin. Pyöräily on erittäin yleistä ja liikenne on suunniteltu vahvasti myös pyöräilyn näkökulmasta.

Kulttuurivaihdon näkökulmasta Salzburgissa on kiinnostavia riippumattomia tai taiteilijavetoisia nykytaidetta esittäviä gallerioita, puhtaasti kaupallisia ja luonteeltaan sliipattuja gallerioita sekä nykytaiteeseen keskittyvä taidemuseo. Menneiden vuosisatojen taidetta löytyy aikaisemmilta vuosisadoilta, mutta 1900-luvun alun taidetta niukalti. Sitä nähdäkseen kannattaa varata aikaa ja matkata Wieniin. Salzburgissa on myös hieno kattaus julkista taidetta, joka levittyy suht pienelle alueelle ja on saavutettavissa jalan yhden päivän aikana. Teoksista ainoastaan Christian Boltanskin teos Tuomiokirkon kryptassa on maksumuurin takana. Tekijäkaarti koostuu nykytaiteen suurista nimistä.

Yhteenvedona residenssijaksoni oli oikein onnistunut.

Hans-Peter Schütt

RESIDENSSIRAPORTTI ALBERT ADEL, ELOKUUSSA 2023

Elokuussa 2023 minulla oli mahdollisuus oleskella ja työskennellä taiteilijaresidenssissä Budapestissa. Tämä vierailu oli mahdollista Vantaan taiteilijaseuran ja Budapestin Gallerian järjestämän taiteilijavaihto -ohjelman ansiosta. Budapestin taiteilijaresidenssissä oleskelu oli minulle tärkeää sekä oman taiteilijatyöni takia että myös siksi, että tämä vierailu antoi minulle mahdollisuuden tutustua taiteilijaresidenssien toimintaan muualla, mikä on minulle tärkeää, koska itse olen Vantaan taiteilijaseuran residenssitoimikunnan jäsen. Tämä oli ensimmäinen vierailuni Unkariin ja taiteilijaresidenssiin. Tutustuin Budapestiin ja sen ympäristöön, maalasinkin kaupungin maisemia. Kuvataidemuseot ja galleriat ovat Unkarissa erittäin korkealla tasolla. Matkani aikana vierailin myös lähikaupungeissa katsomassa arkkitehtuuria ja mielenkiintoisia museoita.

Taiteilijalle on erittäin tärkeää pystyä vaihtamaan paikkaa ja ympäristöä, jotta hänen energiansa ja luovuutensa uudistuvat. Budapestin taiteilijaresidenssissä vietetty aika oli erittäin tärkeää minun taiteellisen työprosessini kannalta - se antoi mahdollisuuden irtautua tutusta arjesta ja katsoa asioita eri näkökulmasta. Kävin maalaamassa kaupunkia ulkona, ja lisäksi olen tehnyt paljon luonnoksia, joita suunnittelen käyttäväni seuraavissa teoksissani ja näyttelyssä.

Residenssivierailun aikana tutustuin myös muihin residenssitaiteilijoihin, joiden kanssa vaihdoimme mielipiteitä ja pohdimme taiteen ja taiteilijan asemaa eri maissa. Kävimme myös Budapestin gallerian "Building or Text?" näyttelyavajaisissa.

Lisäksi tämä vierailu korosti vieraiden kulttuurien ja taiteellisten näkökulmien merkitystä omalle taiteelliselle kasvuille. Vuorovaikutus muiden taiteilijoiden kanssa rikasti omaa taiteellista ymmärrystäni ja avasi silmäni uusille ideoille ja inspiraatiolle. Tämä kokemus vahvisti uskoani siihen, että kulttuurien välinen vuorovaikutus ja taiteellinen monimuotoisuus ovat tärkeitä voimavaroja taiteen maailmassa.

Vierailun jälkeen omalla kokemuksellani voisin todeta, että taiteilijaresidenssin toiminta on erittäin tärkeää sekä taiteilijoille, jotka saavat mahdollisuuden taiteelliseen työskentelyyn, että laajemmin residenssipaikkakunnalle, jonka kulttuuri ja taide-elämä aktivoituvat tämän ansiosta.

Tässä on muutamia maalauksia, jotka maalasin Budapestin matkallani:

Széchenyin ketjusilta, 37x50 cm, öljypastelli

Vapaudensilta, 31x43 cm, öljypastelli

Näkymä parvekkeelta, 37x50 cm, öljypastelli, Albert Adel

ROSA RUOTSALAINEN, REYKJAVIK RAPORTTI, ELOKUU 2023

SIM-Residency piti sisällään taiteellista työskentelyä sekä verkostoitumista paikallisten toimijoiden ja kollegoiden kanssa. Mukaani Suomesta lähti 50 kiloa maalimateriaaleja sekä metreittäin kangasta. Ilokseni residenssi tarjosi todella tilavat työtilat. Seitsämästä residenssitaiteilijasta olin ainoa maalari, joten sain helposti käyttää koko yläkerran studiota sekä huonetta. Reykjavik elokuussa inspiroi todella paljon luonnon ja ympäristön puolesta. Vapaa-aikana nautin ratsastuksesta, golfista, nähtävyyksistä sekä

laguuneista... Intialainen Pariisissa asuva runoilija opetti meitä kokkailemaan perinteistä intialaista curryä, ja vastineeksi tarjoilimme paikallista mädäntynyttä perinneruokaa Hakarlia (haita) sekä Brenniviniä (vodkaa). Työpäivää oli helppo venyttää pitkäksi uskomattoman hyvän valon ja vuorokauden rytmin takia. Päivänvaloa riitti aamu kuudesta aina pitkälle keskiyöhön.

Residenssijakso piti sisällään Artist Talk, Open Studio -tapahumat sekä vapaamuotoisempia tilaisuuksia läsnäolijoiden kesken. SIM-residency poikkeaa muista residensseistä huomattavasti yhteisöllisyytensä takia. Taiteilijat jakavat yhteiset tilat ja koin sen jakson aikana sekä miellyttäväksi että haasteelliseksi. Töiden puolesta sain toteutettua enemmän mitä olin tavoitteeni asettanut (nekin aika realistisen korkealle).

Päällimmäisenä jäi mieleen todella mukavat paikalliset "alakerran" taiteilijat, joita kävin usein moikkaamassa. Tutustuminen johti todella hienoihin hääpäiväkekkereihin residenssin vuokratilassa ja jatkoilla, jolloin näin vielä useamman taiteilijan ja kuraattorin. Elokuussa oli myös Reykjavikissa paikallinen Taiteiden Yö, joka oli kulttuurin ja mittakaavan koossa merkittävä.

Jakson aikana viereinen golfkenttä hankki kokoelmiin teoksen residenssirakennuksesta ja tarjosi mahdollisuuden yhteistyöhön heidän kanssansa.

Residenssijakso tuki hyvin taiteellista työskentelyä. Siellä aloitetut teokset toin rullalla lentokoneen ruumassa Suomeen ja täällä viimeistelen sekä pingotan teokset kiilapuille. Teoksia tulee esille ensi vuonna 2024 tulossa olevaan yksityisnäyttelyyn Sipoossa Gumbostrand Konst & Formiin.

Kiitos tuhannesti kaikille tahoille, jotta sain mahdollisuuden työskentelyyn Reykjavikissa.

Rosa Helin

JOHANN RYTKÖLÄ, TALLINNA RAPORTTI, SYYSKUU 2023

Näkymä residenssin ikkunasta

Sain mahdollisuuden työskennellä Viron taitelijaliiton vaihtoresidensissä syyskuun 2023. Residenssi sijaitsee väistötiloissa Lasnamäen kaupunginosassa noin 20 – 30 min bussimatkan päässä keskustasta neuvostoaikaisen tornitalon 15. kerroksessa.

Asunto on remontoitu todella kauniisti uusia ikkunoita myöten. Alun perin valoisat korkeilla ikkunoilla varustetut asunnot oli rakennettukin juuri taitelijoiden ateljeiksi. Talon vieressä Lindakivi sillan kupeessa sijaitsee uusi pinkin värinen näyttelytila Lasnamäe pavillion, jossa syyskuussa oli erittäin kiinnostava nuorten taitelijoiden näyttely: Hold me tender.

Tallinna Art Hallin näyttelyt on nyt siirretty varsinaisen taidehallin peruskorjauksen vuoksi Lasnamäelle. työskentely residensissä

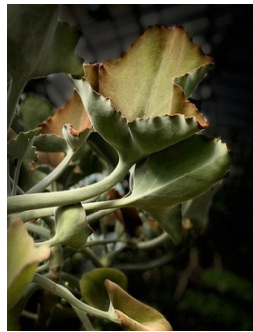
Residensissä valmistelin kahta tulevaa yksityisnäyttelyäni.

Tammi-huhtikuussa minulle tulee yksityisnäyttely Merikeskus Vellamoon Kotkaan teemalla Vesikehän ympäröimä-teoksia vuosilta 2013–2023.

Kesäkuussa 2024 avatuu Gumbostrand Konst och Formissa yksityisnäyttely Lumpeen lehden alta, joka on toinen kesän 2024 päänäyttelyistä galleriassa.

Kotkan näyttelyyn ideoitiin näyttelyarkkitehtuuria.

Gumbon näyttelyyn valmistautumisen aloitin Tallinnassa vierailemalla Tallinnan kasvitieteellisessä puutarhassa sekä meren rannalla. Valokuvasin kasveja ja tyrskyävää merta. Kuvien ja mielikuvituksen pohjalta piirsin ensin pieniä luonnoksia ja valitsin niistä sopivat aiheet, joiden pelkistämistä jatkoin miettien samalla väriskaalaa. Luonnokset piirsin paperille mittakaavassa 1:1.

tutustumiset ja tapaamiset

Aikataulutin työskentelyni niin, että päiväaikaan kävin museoissa, näyttelyissä ja muissa

kiinnostavissa kohteissa. Iltaisin piirsin ja maalasinkin.

Tutustumiskohteina mainittakoon:

linnahall ja Fugacity-nykyaiteen näyttely. Ainutlaatuinen tilaisuus päästä tähän neuvostoaikaiseen rapistuneeseen jättiläismäiseen rakennukseen sisälle. Näyttely oli koskettava kokemus.

kumu, useita näyttelyitä koko päivän.

Kadriogin puiston japanilainen puutarha.

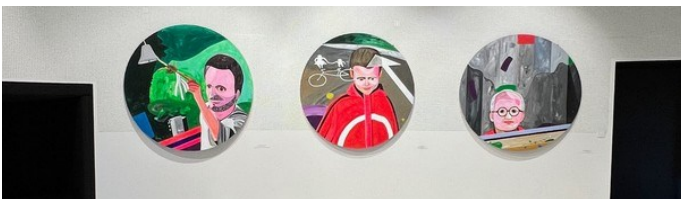
Kadrioru gallery, kasviaiheinen näyttely, taiteilija Ene Jakobi.

Viimsi Artium, (Upeaa uutta arkkitehtuuria, rakennus valmistunut 2022) nuorten keramiikkataiteilijoiden näyttely, teokset puu-uunikurssilta Viron taide-akatemiassa.

August Künnapuu maalaustaiteen näyttely Waiting for the Sun.

Viron nykyaiteen museo, Jaanus Samman näyttely.

Retki Muhun saarelle tapaamaan keramiikkataiteilija Margit Taffelia ja puutarha - ja

sisustusarkkitehti Sulev Vahtraa. Olen tuntenut pariskunnan vuodesta 1990. Heidän puutarhansa Seitseman tuule Aed (Jüri Jaani Talustudio, Muhu) on aina avoinna yleisölle ja on osa Etelä-Viron ja Latvian puutarhareittiä Puutarhassa on Margit Taffelin keramiikkataiteen näyttely

augustkännnapuu , viimsiartium, margittafel , muhu

Vantaalla 26.10.2023

Jan Heinonen
residenssitoimikunnan puheenjohtaja
Vantaan Taiteilijaseura